

РЕШЕНИЕ

№ 36476

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **9248** по описа за **2025** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „Ноубъл Хаус“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, офис 4, срещу Решение № 2898 от 29.07.2025 г. по н.а.х.д. № 14723/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 16-ти с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2400270/20.09.2024 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева, на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 14, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ), вр. чл. 31, ал. 3 и чл. 64 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословните и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (Наредба № 2).

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на съдебното решение като постановено в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост. Развиват се аргументи, че изводите на СРС не се основават на обективно, всестранично и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, установени въз основа на анализ на представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност. В тази връзка се твърди, че съдът е установил неправилно фактите и неправилно ги е отнесъл към приложимите правни норми. На следващо място, се твърди, че при издаване на НП са допуснати множество процесуални и материалноправни нарушения, които са игнорирани от районния съд.

Навеждат се доводи за нарушаване на правото на защита на санкционираното лице поради неяснота на вмененото му задължение, поради което не е надлежно описано в НП извършеното от същото лице нарушение. Релевира се нарушение на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и на чл. 57 от ЗАНН. Алтернативно се претендира, че нарушението представлява маловажен случай поради пълна липса на вредни обществени последици, което води до извод за изключително ниска обществена опасност на нарушението и следва да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН.

Иска се отмяна на решението на СРС и постановяване вместо него на друго, с което да бъде отменено НП. Претендират се направените в производството по делото разноски.

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа касационната жалба и моли да бъде уважена.

Ответникът – директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ), се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заявените от жалбоподателя разноски за адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор П., който счита, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, което подлежи на обжалване.

Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпит на свидетел, районният съд е приел за безспорно установено следното:

Регистрираната дейност на „Ноубъл Хаус“ ЕООД е строителство. Дружеството сключило договор за изпълнение на строително - монтажни работи (СМР) за обект “жилищна сграда с подземни гаражи и паркоместа” в УПИ V-1339, кв. 79, в [населено място], местност М. долина, район Студентски.

На 06.06.2024 г. била извършена проверка на място на обекта, със строител „Ноубъл Хаус“ ЕООД, от служители на ДИТ – С., включително Ш. Ш. Х., заемаща длъжността “главен инспектор” в ДИТ - С.. Съгласно указателна табела на обекта, именно „Ноубъл Хаус“ ЕООД било възложител и строител на обекта и съответно работодател на строителните работници, извършващи СМР на същия. Дружеството било работодател и на техническия ръководител на обекта, който бил на мястото на строежа на процесната дата – 06.06.2024 г.

При проверката свидетелката Х. установила, че около строежа има изкоп с дълбочина от около 3.50 метра, а строежът бил изграден до ниво трета плоча. При оглед на обекта св. Х. установила,

че единственият достъп до работните места от нивото на терена към кота 0 на строежа били поставени от северната и източната част на строежа проходни мостчета над изкопа. Тези мостчета били дървени дъски с широчина 75 см, без поставени на тях огради. Предвид липсата на обезопасяване на мостчетата св. Х. преценила, че те създават риск от падане от височина. При проверката на място бил установен единствено техническият ръководител на обекта – Ж. Ж., който бил служител на „Ноубъл Хаус“ ЕООД. При пристигане на контролните органи на обекта работещите на трета плоча избягали и не била установена тяхната самоличност, както и дали същите имат сключени трудови договори, съответно с кого. При проверката били констатирани и множество други нарушения, описани в констативен протокол от 22.07.2024 г.

На същата дата бил съставен акт за спиране на обекта с оглед установените сериозни нарушения и създадения риск за работещите. Актът за спиране бил връчен на техническия ръководител на обекта Ж. Ж. на датата на съставянето му – 06.06.2024 г. На 10.06.2024 г. бил съставен протокол за отстраняване на констатираните нарушения от строителя „Ноубъл Хаус“ ЕООД, който бил представен на ДИТ - С.. Чрез представения документ проверяващите били информирани, че е обезопасен изкопът и подходите към него, както и че са отстранени останалите констатирани нарушения, поради което и се разрешавало изпълнението на СМР на обекта.

Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2422147 от 22.07.2024 г. В него били отразени 20 на брой извършени от жалбоподателя нарушения на трудовото законодателство, за чието отстраняване били издадени предписания. Така съставеният протокол бил връчен на представител на дружеството на 22.07.2024 г. В протокола било посочено, че в хода на проверката от „Ноубъл Хаус“ ЕООД е представен договор за възлагане на СМР – направа на тухлена зидария на обекта, на подизпълнител „Смарт Билд България“ ЕООД, но на информационната табела на обекта не били посочени никакви подизпълнители.

С оглед горните констатации св. Ш. Х. – главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ - С. приела, че на 06.06.2024 г. от дружеството е извършено нарушение на чл. 14, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, вр. чл. 31, ал. 3 и чл. 64 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословните и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (обн. ДВ бр. 37/2004 г.) и съставила АУАН № 22-2400270/22.07.2024 г. в присъствието на свидетели на установяване на нарушението, както и на представител на дружеството, като в акта не били отразени възражения на нарушителя. Такива не са депозираны и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на АУАН № 22-2400270/22.07.2024 г., при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, било издадено обжалваното наказателно постановление на 20.09.2024 г., с което на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 14, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, вр. чл. 31, ал. 3 и чл. 64 от Наредба № 2/2004 г. за това, че като работодател и строител на 06.06.2024 г. дружеството не е осигурило здравословни и безопасни условия на труд, като е допуснал проходните мостчета над изкопа от северната и източната част да не са обезопасени и да създават риск за падане от височина.

Наказателното постановление е връчено на дружеството на 01.10.2024 г., за което е приложено известие за доставяне, като на 15.10.2024 г. била депозирана жалба срещу него в ДИТ С.. Към жалбата дружеството приложило договор за строителство за изпълнение на СМР – груб строеж за процесния обект, в който било вписано, че е сключен на 11.12.2023 г. между жалбоподателя и „И Пи Си Сълюшън“ АД, в качеството на подизпълнител. Към договора било представено и споразумение от същата дата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при СМР, съгласно който изпълнителят по договора - „И Пи Си Сълюшън“ АД, се задължавал в чл. 7

да изпълнява строителните дейности, като спазва всички изисквания на ЗЗБУТ, включително и за осигуряване на безопасни проходи. Тези документи не били представени по време на проверката. За да потвърди процесното НП, районният съд е кредитирал показанията на свидетелката Х., която лично е извършила проверка на строителния обект и лично е възприела изкопа и липсващото му обезопасяване срещу падане, както и положените мостчета, чрез които се осъществявал достъпът до строежа, както и в съвкупност с останалите данни по делото е приел, че отговорният за нарушението субект е именно касаторът „Ноубъл Хаус“ ЕООД. На следващо място е проверил законосъобразността на НП на всички законови основания, като е стигнал до извод, че същото е издадено от компетентен административнонаказващ орган, при спазване на административнопроизводствените правила, включително относно формата и съдържанието на акта и НП, както и в съответствие с материалния закон.

Така постановеното съдебно решение е правилно. Същото е подробно мотивирано и настоящата касационна инстанция напълно споделя изложените в него мотиви, включително по отношение на субекта на отговорността, а именно касаторът „Ноубъл Хаус“ ЕООД.

Съгласно разпоредбата на чл. 275, ал. 1 от КТ, „работодателят е длъжен да осигури здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работника или служителя да бъдат отстранени, ограничени или намалени.“

Конкретни изисквания относно осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд се съдържат в Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ), както и в подзаконовите нормативни актове, които го допълват.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗЗБУТ, „юридическите и физическите лица, които самостоятелно наемат работещи, юридическите и физическите лица, които ползват работещи, предоставени им от предприятие, което осигурява временна работа, както и лицата, които за своя сметка работят сами или в съдружие с други, са длъжни да осигурят здравословни и безопасни условия на труд във всички случаи, свързани с работата, както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места.“

В областта на дейностите по строителни и монтажни работи е приета Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. В чл. 2 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословните и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи е описан обхвата на приложение на Наредбата, като разглежданият случай попада в приложното ѝ поле, доколкото се касае за строеж на сграда, т. е. „изграждане“ по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 2 от Наредбата.

Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл. 31, ал. 3 от Наредба № 2, за преминаването на пешеходци над изкопи се използват обезопасени проходни мостчета, които се осветяват през тъмната част от денонощието.

Разпоредбата на чл. 64 от Наредба № 2/2004 г. изисква работните платформи, проходните мостове и стълбите в границите на строителната площадка да се оразмеряват така, че да имат достатъчна здравина и се обезопасяват и използват така, че да предпазят хората от падане или от падащи предмети.

Санкционната разпоредба се намира в чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) и предвижда наказание за работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв.

Въз основа на описаните фактически обстоятелства в акта и в НП се установява, че същите се субсумират към горесцитираните правни норми. Касае се за необезопасени проходни мостчета,

поставени над изкоп с дълбочина около 3 метра, което е установено на място от свидетелката и очевиден на нарушението, която същевременно е актосъставител.

Правилно е определен субекта на отговорността, доколкото строителството на обекта е възложено на „Ноубъл Хаус“ ЕООД, с оглед липсата на данни за сключен договор с подизпълнител, както и липсата на такова отразяване в информационната табела за строежа съгласно чл. 13, т. 13 от Наредба № 2. Наред с това на обекта е установен единствено служител на „Ноубъл Хаус“ ЕООД на длъжност „строителен техник“. Наети от други строители работници не са установени на място, както и впрочем не са установени други лица, тъй като работещите в момента на пристигане на служителите на ГИТ са напуснали обекта. Наред с това, дори за отделни дейности да са наети подизпълнители, това не изключва отговорността на строителя за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Неоснователни са възраженията на касатора относно съдържанието на АУАН и НП. Извършеното нарушение е описано ясно и конкретно, както от фактическа страна, така и със съответната му правна квалификация. Изложените обстоятелства се подкрепят от съставен за проверката Протокол № ПР2422147 от 22.07.2024 г., който е подписан от представител на дружеството. В тази връзка не е нарушено правото му да разбере в какво е обвинен и да се защити в административнонаказателното производство. Не са допуснати съществени процесуални нарушения по съставяне на АУАН и издаване на НП.

Извършеното нарушение не е маловажно. С оглед останалите нарушения от същия вид то е типично и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност. Същото застрашава в голяма степен обществените отношения по осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, доколкото създава опасност от увреждане на множество лица, които се намират на процесния обект, чийто брой е неопределен. Същото създава предпоставки за сериозно увреждане на здравето и застрашаване на живота им, поради което не следва да бъде квалифицирано като маловажно и липсват предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Наложено наказание съответства на предвиденото в санкционната разпоредба, като е около законовия минимум, поради което не е нито незаконно, нито несправедливо.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира касационната жалба за неоснователна, поради което обжалваното Решение № 2898 от 29.07.2025 г. по н.а.х.д. № 14723/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16-ти с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2400270/20.09.2024 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева, на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда за нарушение на чл. 14, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, вр. чл. 31, ал. 3 и чл. 64 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословните и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, следва да бъде оставено в сила.

По разноските в производството:

При този изход на делото на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН на ответника по касация се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 130 лв. съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ (ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.).

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2898 от 29.07.2025 г. по н.а.х.д. № 14723/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16-ти с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление №

22-2400270/20.09.2024 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С..
ОСЪЖДА „Ноубъл Хаус“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, офис 4, да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. при Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ разноски по делото в размер на 130,00 /сто и тридесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.